

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 345/2568

พนักงานอัยการจังหวัดโจทก์ นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรมโจทก์ร่วม นาย ว. กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 19, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 76,
ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปรากฏตามคำเบิกความของร้อยตำรวจโทหญิง ก. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ ว่า
หลังจากโจทก์ร่วมเข้าแจ้งความต่อพยานให้ดำเนินคดีแก่ ท. และจำเลยทั้งหกกับพวก พยาน
สอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า ท. กระทำความผิดข้อหาพราກผู้เยาว์
อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการ
อนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ส่วนจำเลยทั้งหกกับพวกกระทำความผิดข้อหาพร้อมกัน
ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมี
ลักษณะเป็นการโทรมหญิง ท. และจำเลยทั้งหกเข้ามอบตัวต่อพยาน พยานจึงแจ้งข้อหา ท. ว่า
พราກผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล
เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งหกว่า ร่วมกัน
ข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมี
ลักษณะเป็นการโทรมหญิง จากการสอบสวนพยานเชื่อว่าการที่ ท. ไปปรับตัวโจทก์ร่วมมาจากมูลนิธิ
สว่างพุทธธรรมสถานไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยทั้งหก คำเบิกความพยานโจทก์ดังกล่าวประกอบการ
แจ้งข้อกล่าวหาและดำเนินคดีแก่ ท. และจำเลยทั้งหก เห็นได้ว่า ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ถูกกล่าว
หาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราวและต่างเจตนาแยกต่างหากจากกัน ซึ่ง
โจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่า เหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ไม่ได้บรรยายว่า
เหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวพันกันด้วยแต่อย่างใด การ
กระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ทั้ง
กระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อ

คำพิพากษา

คดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่าร่วมกันกระทำความผิดในกระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแต้
ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานี
ตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์จึงเป็นผู้มีอำนาจสอบสวน การ
ที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อเป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่
ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ย่อมไม่มีอำนาจฟ้อง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 92, 276 เพิ่มโทษจำเลยที่ 4 ตามกฎหมาย และนับโทษจำเลย
ที่ 4 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งหก
ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 4 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับ
โทษต่อ ระหว่างพิจารณา นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอเข้าร่วม
เป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งหกพร้อมกันคดี
ค่าสินไหมทดแทน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันเกิดเหตุจนกว่า

จะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 ให้การในคดีส่วนแบ่งว่า จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 มิได้กระทำความผิดตามฟ้อง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 ให้การในคดีส่วนแบ่งว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 กระทำชำเราโจทก์ร่วม ด้วยความยินยอมของโจทก์ร่วม จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งหกมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83 จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 15 ปี ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 อายุ 18 ปีเศษ 19 ปีเศษ และ 18 ปีเศษ ตามลำดับ ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 คงจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 7 ปี 6 เดือน เพิ่มโทษจำเลยที่ 4 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็น จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 20 ปี ทางนำสืบของจำเลยทั้งหกเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยทั้งหกหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เป็นจำคุก จำเลยที่ 2 และที่ 3 คนละ 11 ปี 3 เดือน จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 15 ปี จำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 5 ปี 7 เดือน 15 วัน นับโทษจำเลยที่ 4 คดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของศาลชั้นต้น กับให้จำเลยทั้งหกชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแบ่งให้เป็นพับ จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลับ ว่า ยกฟ้อง ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ และยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งหกร่วมกันชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแบ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า นางสาว อ. โจทก์ร่วม เป็นบุตรของนาย น. กับนางสาว ศ. เกิด เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 ขณะเกิดเหตุอายุ 15 ปีเศษ วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 เวลาประมาณ 22 นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมทำงานเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุที่มูลนิธิสว่างพุทธธรรม สถาน ตั้งอยู่ที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวน ของสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ โจทก์ร่วมได้รับโทรศัพท์จากนางสาว จ. ซึ่งเป็นเพื่อนโจทก์ร่วมชวน โจทก์ร่วมไปนั่งเล่นกันที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแต้ ตำบลหนองสังข์ อำเภอ แก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ โจทก์ร่วม จึงโทรศัพท์ให้นาย ท. มารับ หลังจากนั้นประมาณ 1 ชั่วโมง นาย ท. ขับรถจักรยานยนต์มารับโจทก์ ร่วมไปกระท่อมนาที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงพบว่ากระท่อมนาที่เกิดเหตุเป็นกระท่อมโล่ง ๆ ไม่มีฝาผนัง ไม่มีประตูและหน้าต่าง มีการกั้นลักษณะเป็นคอกวัว มีเปลญวนผูกไว้ระหว่างต้นไม้กับคอกวัว ไม่ พบบุคคลใดในบริเวณดังกล่าว โจทก์ร่วมและนาย ท. จึงนอนเล่นที่เปลญวน สักพักหนึ่งจำเลยทั้ง หกกับพวกรวมประมาณ 10 คน ทอยยเดินทางกันมาที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุด้วยรถจักรยานยนต์ และรถเก๋ง แล้วนั่งดื่มสุรากันบริเวณใกล้ ๆ กระท่อม โดยโจทก์ร่วมได้ร่วมดื่มด้วย จนกระทั่งเวลา ประมาณ 2 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น โจทก์ร่วมขึ้นไปนอนบนกระท่อม ต่อมาเวลาประมาณ 4 นาฬิกา นาย ท. ขับรถจักรยานยนต์พาโจทก์ร่วมกลับไปมูลนิธิสว่างพุทธธรรมสถาน ในวันเดียวกันโจทก์ ร่วมแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้ง หกกับพวก พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อสอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวม พยานหลักฐานแล้วจึงดำเนินคดีแก่นาย ท. ข้อหาพรากรผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปด

ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งหกข้อหาพร้อมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง แต่เนื่องจากนาย ท. มีอายุ 17 ปีเศษ จึงแยกฟ้องที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยภูมิ ส่วนจำเลยทั้งหกถูกฟ้องเป็นคดีนี้ คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คดีนี้เป็นความผิดต่อเนื่องกันในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่าท้องที่หนึ่งขึ้นไปและเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรมกระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนในท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุคดีนี้จึงมีอำนาจสอบสวน การสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง เห็นว่า ปรากฏตามคำเบิกความของร้อยตำรวจโทหญิง ก. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ พยานโจทก์และโจทก์ร่วมว่า หลังจากโจทก์ร่วมเข้าแจ้งความต่อพยานให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหกกับพวก พยานสอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่านาย ท. กระทำความผิดข้อหาพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ส่วนจำเลยทั้งหกกับพวกกระทำความผิดข้อหาร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง นาย ท. และจำเลยทั้งหกเข้ามอบตัวต่อพยาน พยานจึงแจ้งข้อหานาย ท. ว่า พรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งหกว่า ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง สอบปากค่านาย ท. และจำเลยทั้งหกไว้ นอกจากนี้ยังปรากฏตามคำเบิกความที่พยานตอบคำถามค้านทนายจำเลยทั้งหกว่า จากการสอบสวนพยานเชื่อว่าการที่นาย ท. ไปปรับตัวโจทก์ร่วมมาจากมูลนิธิสว่างพุทธธรรมสถานไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยทั้งหกตามคำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวประกอบการแจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหก เห็นได้ว่านาย ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราวและต่างเจตนาแยกต่างหากจากกัน ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่าเหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยไม่ได้บรรยายว่าเหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวพันกันด้วยแต่อย่างใด การกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ทั้งกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อคดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่าร่วมกันกระทำความผิดในกระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแต้ ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์จึงเป็นผู้มีอำนาจสอบสวน การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อเป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ย่อมไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้นพิพากษายืน

องค์คณะ

เพ็ญจันทร์ ไหลศิริกุล · ปิยนุช จรุงรัตน์ · สุนันทา ผดุงเกียรติวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th ·

